

מחדוש לא גמרינן. ונ"ל דשפיר ילפינן מהכא משום דמופנה, כדמוכח לקמן ובאם אינו עניין לזה וכו'.

(י"ב) גדילים תעשה לך. וסמך ליה לא תלבש וכו'. ומקשי' לחייב נשים בציצית מטעם כל שישנו בלבישת שעטנו וכו'. ותי' ה"ר אביגדור י"ץ משום דכתיב במצות ציצית וזכרתם את כל מצותי מי שישנו בכל מצותי וגומר. ועוד טעם פי' ^{במס' קדושין} ומתראי' התוספות פ"ק [דקדושין] דטעם דפטורות מציצית משום (דמוכיר) [דמקיש] כל התורה כולה לתפילין כמו שאמר רב אחא במסכת קדושין פ"ק (ל"ה א') שאומר והיה לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת י"י בפיך ואיתקש לתפילין כמו תפילין שהוא זמן גרמא ונשים פטורות אף ציצית שהוא זמן גרמא נשים פטורות. אך קשה נימא שיהיו מותרים בכלאים מכח סברא דכל שישנו בגדילים ישנו בכלאים, והני נשי דליתנהו בגדילים ליתנהו בכלאים, ומתראין התוספות ביבמות (ד' א') דשמא יש שום רבוי לחייב נשים בכלאיים.

(י"ט) וענשו אותו מאה כסף. תימה אמאי הוי קנס במוציא שם רע לאבי הנערה והא בנשואה משתעי קרא. ומכי נשאת פקע ליה לרשותיה מינה ותו לית ליה בה זכותא. ונראה לר' דהאי ונתן לאבי הנערה לאו למזכי בה איהו כקנס דמפתה ודאונס, אלא לעשות לה מהם סגולה ויהיו שלה. א"נ בשכר שהוא היה מליץ לה גטלם בשכרו. א"נ מטעם דאם אמת היה הדבר (שזוכיר) [שזינתה] היה פגם גדול לאביה כמו שאומר וסקלה בית אביה וכו', א"כ עתה שיצתה זכאה יהיה לאביה שכר זה תחת בושתו ופגמתו. וענשו אותו מאה כסף. מכאן אמרו רבנן (יומא כ"ט א') הרהורי עבירה קשים מעבירה. כי ענשה התורה באמירה יותר מבעשייה כי (ב)גבי ושם לה עלילות דברים והוציא עליה שם רע ענשו הכתוב מאה כסף בעבור שהוציא שם רע, ו(ב)גבי כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא אורשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף. ובזה החמירה התורה יותר באמירה מבעשייה, כך קבלתי מרבותי אני שמואל בן דוד אבן שהם.

(כ"ב) כי ימצא איש שוכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם. פר"ש להוציא מעשה חדודין שאין ^{במס' תנ"ך} האשה נהנית בהם, פי' כגון שמקשה הזכר בבשרה מבחוץ והוא נהנה ולא היא, בזה הוא פטור מפני שאומר שניהם שמשמע שיהנו שניהם. האיש השוכב עם האשה והאשה. אצטריך לאשמועינן א"עג דשניהם אינם בר עונשין אלא אחד מהם.

(כ"ה) ואם בשדה ימצא האיש את הנערה. וא"ת מ"ט עבד רחמנא תרתי בבי לחלק בין עיר לשדה, אפילו בעיר נמי תמצא אונס ורצון, ולכתוב הכי ומצאה איש ושכב עמה דהיינו ברצון, והדר לכתוב והחזיק בה האיש ושכב וגומר ונראה דהיינו אונס. וי"ל דלהכי נקט שדה דמיירי בדבר השובה, כמו שמצאו אותן עדים בעיר שהיו נזקקין זה עם זה והתרו אותם ואמרו תפרשו זה מזו ואם לאו תתחייבו מיתה על פי ב"ד ולא קבלו, מסתמא גם היא ברצון עשתה דאלו צעקה מצאה מושיע מסתמא, אבל אם בשדה מצאום בכה"ג אמרינן הוא נהרג דוקא משום דאמרינן מסתמא צעקה ולא מצאה מושיע.